

Джина Стоева - Сребърен дъжд

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Помолих луната да бъде желана аз, тъй както никоя друга в света,
помолих луната и в миг замечтана аз се спуснах в странния танц на нощта.

Припев:(х2)

Извиках небето за сребърен дъжд, извиках луната,
сами сред житата с любимия мъж в този сребърен дъжд.

Помолих и исках, и вярвах, и страдах аз, и ето че ти ме дари с топлота,
за миг и простих, и без дъх се предадох аз, но в себе си пак преоткрих любовта.

Припев:(х4)